



Johannes Rhawi från Norsborg, åker med sin Micko, 16 mån, tvärs genom Stockholm till Danderyd-Täby för att träna skydds med Dobermannklubben.

stugväggen förankrad expanderande lina. All muntlig kommunikation är på engelska. Här finns uppenbart utrymme för tolkningsvariabler beroende på respektive referensram. Även hundarna vill hellre än bra, en del är för heta, andra har svårt att komma överens med sin förare. I kaffepausen samlar Mika sin grupp i stugan och övergår till penna och väggtavla. Ämne: ledarskapsproblem - "respect" är det ord som används. Mikael Lidén ska jobba på mer "respect" från sin svarta Signe. Hon kom till Sverige från Danmark i åtta månadersåldern, vilket förmodas förklara en del. Signes husse får tips på radikala grepp nästa gång Signe drar.

Självsanering

På planen intill håller Schäferhundklubbens ortsgrupp Lövsättra igång med skydds. Brukshunden erfar att man infört krav på introduktionskurs före deltagande. Vilka villkor har SDK för IPO-träningen?

- Egentligen inga alls, säger Ronnie Eng. När IPO introducerades hade vi en informationsträff med 30 deltagare. För att få ett hum om hundarna gjordes ett test, en variant av det gamla L-testets skärp prov. Resultatet blev inte särskilt bra. Vi insåg att vi fick börja om från början. Alla som är intresserade är välkomna. De som är olämpliga brukar tids nog falla ifrån, annars är det tränarens ansvar att säga ifrån. De flesta som är med är nybörjare och praktiskt taget ingen har tidigare erfarenhet av bruks. Men vi ser helst att man är medlem, gärna också i lokalklubben.

Men är det då inte risk att alla möjliga hundar får upp ögonen för att det går bra att bita i folk i "trängda lägen"?

- Nej, skydds är så situationsbundet. Hundarna är fixerade vid att bita i ärm och bitrulle.

Ekipage som inte platsar, ligger det inte då nära till hands att man går hem och "kör i busken"?

Inom dobermanngången verkar man vara övertygad om att verksamheten är självsanerande "Det går i varje fall inte att komma någon vart".

Eventuella tidigare föreställningar om skyddshundar vänds upp- och-ner. IPO-skydds ska tränas in före lydnaden, får vi höra. Ronnie Eng förklarar att ordningen är medveten och ej grundad på nonchalans eller underlåtenhet. Först befästs skyddsarbetet så att hunden kan jobba bra, även självständigt och på avstånd. Hunden lär sig detta lättast före lydnadsmomenten utan att behöva påverkas av lydnadens närhet och krav. Sedan är det ju på instruktörens ansvar att se till att lydnaden kommer in rätt. Ska man seriöst gå in för IPO, så får man köpa hela paketet, inte någon slags konverterad svensk variant, utan filosofin bakom tävlingsformen; avel, uppbyggnad, träning, bedömning, etc.

Härlaget gör dobermann olämplig polishund. Argument för belastningsträning; tjänstebehovet, saknar här relevans. SDK-ordföranden sticker inte under stol med syftet. Meningen är att man ska tävla, helst internationellt. Målet är ett landslag.

Johannes Rhawi från Norsborg, åker tvärs genom Stockholm till Danderyd-Täby för att träna skydds med Dobermannklubben. Han gillar träningen. Den stora bruna Micko, 16 månader gammal, är första hunden. Han ska användas till vakt, säger Johannes. Nej, inte väktarhund, utan mer privat. Brukshundens dobermannspecial väcker intresse. Johannes undrar vad det är för tidning.

- Det är sällan någon bild på dobermann i Hundsport, säger han. Hur blir man medlem? Det inte är så lätt att bena ut (rasklubb? lokalklubb?) i snällblåsten på parkeringen. Johannes får Brukshunden med sig och hamnar förhoppningsvis rätt. Däremot är han inte intresserad av att tävla. Lydnaden är för svår, säger han.

att vi inte bara ser schäfer på våra skyddsplaner.

- IPO är ju väldigt svårt. Många tror att IPO är väldigt lätt av den anledning att munkorsarbete saknas, vilket i och för sig gör det enklare, men betygssättningen och renheten i arbetet är mycket annorlunda än traditionellt skydds. Många lockas därför att komma till IPO-träningen. Det visar sig sedan att det är inte så lätt. OK, det är lätt att få hundar att bita; att jaga efter en figurant och bita i ärm. Det är inga problem alls, men att få höga poäng - där ligger det mycket, mycket svårt.

Det lät intressant att få skåda ljuset för dobermann. I förhoppning om en ny vår runt skyddsplanerna åkte Brukshundens reportage-team till Danderyd-Täby BK. Där tränas IPO i Dobermannklubbens regi. Under ett veckoslut leddes gruppen av Mika Myrny från Finland; IPO-instruktör med flera egna IPO III-hundar, meriter från VM, m m. I november -96 utbildade och examinerade han fyra IPO-figuranter inom SDK.

Nu vässades formen på ett dussintal förare med 1-2 år gamla hundar, mest dobermann och några bouvier. Träningen är stegvis uppbyggd, hunden får kampa med trasa först, för att få allting rätt, ordentligt bitt i bitrulle innan skyddsärm, etc. Mika tränar först på

korta avstånd och använder sin dämp teknik, samtidigt som hunden har en chans att få upp snabbhet och fullbett utan att risk för skador på tänder och tandkött. I skydds är det meningen att hunden ska växa i psyket, övervinna figuranten och bli självsäker.

En del hjälpmedel användas; figuranten har hela skyddsbyxor och ärm. Han smäller i marken med en pisk med lång snärt, vilket skärper hundarna lite extra.

Vissa hundar har s k hetssele för att inte hämmas av halslänkens tryck mot strupen.

Förare med kraftiga hundar åker lätt på rygg i leran. Då tar man hjälp av en i

Mika Myrny är en rutinerad IPO-instruktör.

